

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady nieingerencji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, gdyż uzasadnienie wysłane stronie skarżącej nie zawiera żadnych ścisłych informacji dotyczących poważnych i wiarygodnych dowodów i poszlak zgromadzonych przeciwko stronie skarżącej.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że zasady te zostały naruszone:
 - na krajowym etapie postępowania, podczas gdy Rada powinna sprawować kontrolę oraz
 - na europejskim etapie postępowania, z powodu niedostatecznego charakteru elementów przekazanych przez Radę stronie skarżącej.
8. Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim niezgodnego z prawem zamrożenia funduszy nie sposób uznać za uzasadnione naruszenie prawa własności.

(¹) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93)

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2012 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-84/12)

(2012/C 126/38)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciel: adwokat Aivaras Raišutis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr P7_TA(2011)0541 Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej wniosku Viktora Uspaskicha o skorzystanie z immunitetu;
- uwzględnienie żądania skarżącego z dnia 11 kwietnia 2011 r. o ponowne rozpatrzenie wniosku prokuratora generalnego o uchylenie immunitetu;
- ochronę immunitetu skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do ponownego rozpatrzenia wcześniejszej decyzji, w sytuacji, gdy nowe okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że ma miejsce *fumus persecutionis*.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bezstronnego rozpatrzenia wniosku, w związku z tym, że ta sama osoba została wyznaczona jako sprawozdawca w drugiej sprawie dotyczącej skorzystania z immunitetu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, w związku z tym, że Parlament Europejski przyjął zaskarżoną decyzję na błędnej podstawie prawnej i naruszył art. 9 ust. 1 lit. a) wskazanego protokołu, ponieważ oparł się na oczywiście błędnej interpretacji art. 62 ust. 1 i ust. 2 konstytucji Litwy.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywiście błędnej oceny *fumus persecutionis*. Zdaniem skarżącego Parlament Europejski dokonał błędnej oceny w zakresie dotyczącym wiążącego charakteru swych wcześniejszych decyzji dotyczących immunitetu i w zakresie dotyczącym *fumus* oraz odmówił rozpatrzenia argumentów skarżącego dotyczących *fumus persecutionis*, przy których uwzględnieniu powinien on zostać uznany za ofiarę prześladowań politycznych.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Repsol YPF przeciwko OHIM — Ajuntament de Roses ®

(Sprawa T-89/12)

(2012/C 126/39)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J.B. Devaureix, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą by również: Ajuntament de Roses [Roses (Girona), Hiszpania]

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi oraz wszystkich odnośnych dokumentów i odpisów;

- dopuszczenie proponowanych dowodów;
- uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 października 2011 r. oraz w konsekwencji wyrażenie zgody na rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 7 440 407 «R» dla towarów z klasy 25 objętych pierwotnym wnioskiem oraz dla towarów z klasy 35, których rejestracji odmówiono;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Repsol YPF, SA.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy «R» dla towarów i usług z klas 25, 35 i 41 (wniosek nr 7440407).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Ajuntament de Roses.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański graficzny znak towarowy nr 2593913 dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 25 i 35.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do niektórych towarów i usług objętych sprzeciwem w klasach 25 i 35 oraz odmowa rejestracji znaku towarowego dla tych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z uwagi na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Flying Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/12)

(2012/C 126/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Flying Holding NV (Antwerpen-Wilrijk, Belgia); Flying Group Lux SA (Luksemburg, Luksemburg); oraz Flying Service NV (Antwerpen-Deurne, Belgia) (przedstawiciele: C. Doutrelepoint i V. Chapoulaud, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2011 r. i 17 stycznia 2012 r.;

- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji oddalających wnioski strony skarżącej o dopuszczenie do udziału w ograniczonej procedurze przetargowej dotyczącej nieregularnego transportu lotniczego osób, czarteru taksówek powietrznych⁽¹⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na braku uzasadnienia lub niedostatecznym charakterze uzasadnienia w zakresie w jakim Komisja w ramach drugiej decyzji z dnia 17 stycznia 2012 r. nie zbadała ani też nie udzieliła odpowiedzi na przedstawione jej przez stronę skarżącą informacje w następstwie decyzji z dnia 15 grudnia 2011 r.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu prawa do obrony w zakresie w jakim Komisja wykorzystała informacje, które uzyskała od władz luksemburskich nie przekazując ich stronie skarżącej przed przyjęciem decyzji z dnia 15 grudnia 2011 r.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady dobrej administracji, gdyż Komisja w pierwszej decyzji uwzględniła dokumenty bez zasięgnięcia w tym zakresie opinii strony skarżącej, a w drugiej decyzji potwierdziła pierwszą decyzję nie udzielając odpowiedzi na przedstawione w międzyczasie przez stronę skarżącą nowe informacje.
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności w zakresie w jakim Komisja nie podjęła najmniej obciążającego stronę skarżącą środka zakazując jej udziału w ograniczonej procedurze przetargowej w sprawie zawarcia umowy ramowej z uwagi na fakt, że przedstawione informacje dotyczące luksemburskiej spółki Flying Group nie były ścisłe, prawdziwe i pełne, podczas gdy istotne informacje pozostające w bezpośrednim związku z przedmiotem zamówienia zostały przekazane w stosownym czasie.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 89 rozporządzenia finansowego⁽²⁾ i art. 135 rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego⁽³⁾, w zakresie w jakim Komisja Europejska zażądała od strony skarżącej przekazania informacji dotyczących jej luksemburskiej spółki, nie mających bezpośredniego związku z przedmiotem zamówienia, który obejmuje wyłącznie transport lotniczy z Brukseli.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011/S 192-312059.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).